

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 17 kwietnia 2013 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2011**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie działań następczych podjętych w związku z decyzją o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2010 (COM(2012) 585) oraz dokumenty robocze służb Komisji towarzyszące temu sprawozdaniu (SWD(2012) 330 i SWD(2012) 340),
- uwzględniając sprawozdania finansowe oraz rozliczenie dochodów i wydatków ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2011 (COM(2012) 435 – C7-0223/2012),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie zarządzania finansami ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) w 2011 r.,
- uwzględniając informacje finansowe dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju (COM(2012) 386),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące działań finansowanych z ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2011 wraz z odpowiedziami Komisji ⁽¹⁾ oraz sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽²⁾ dotyczące wiarygodności rozliczeń oraz prawidłowości transakcji, przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2011 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenia Rady z 4 lutego 2013 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania działań Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2011 (05190/2012 – C7-0083/2013, 05191/2012 – C7-0084/2013, 05192/2012 – C7-0085/2013),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽³⁾ i zmienioną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽⁵⁾, zmienioną decyzją Rady 2007/249/WE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 33 umowy wewnętrznej z dnia 20 grudnia 1995 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na mocy drugiego protokołu finansowego do czwartej konwencji AKP-WE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 32 umowy wewnętrznej z dnia 18 września 2000 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnotową na mocy protokołu finansowego do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r. oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwarta Traktatu WE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. „Szersza współpraca, lepsza współpraca: pakiet 2006 w sprawie skuteczności pomocy UE” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 12.11.2012, s. 243.

⁽²⁾ Dz.U. C 348 z 14.11.2012, s. 130.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 28.10.2005, s. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1 i Dz.U. L 324 z 7.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 33.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 156 z 29.5.1998, s. 108.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 355.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 373.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 kwietnia 2010 r. zatytułowany „Podatki a rozwój – Współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” oraz jej komunikat z dnia 13 października 2011 r. zatytułowany „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”;
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD na temat skuteczności pomocy, które jest sprawozdaniem z postępów realizacji deklaracji paryskiej z czerwca 2009 r.,
 - uwzględniając dokument pt. „Porozumienie z Tunisu: dążenie do skutecznego rozwoju” z dnia 4 i 5 listopada 2010 r., który stanowi afrykański program na rzecz skuteczności pomocy rozwojowej,
 - uwzględniając dokument końcowy posiedzenia wysokiego szczebla OECD w sprawie skuteczności pomocy, które odbyło się w Pusanie w grudniu 2011 r.,
 - uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 74 rozporządzenia finansowego z dnia 16 czerwca 1998 r. dotyczącego rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej konwencji AKP-WE ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając art. 119 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając art. 142 rozporządzenia Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając art. 76 i art. 77 tiret trzecie Regulaminu i załącznik VI do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0062/2013),
- A. mając na uwadze, że głównym celem umowy z Kotonu jako ram stosunków Unii z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ) jest ograniczenie, a w ostateczności wyeliminowanie ubóstwa zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju oraz stopniowym włączaniu krajów AKP i KTZ w gospodarkę światową, i mając na uwadze, że Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) jest najważniejszym instrumentem finansowym Unii na rzecz współpracy w zakresie rozwoju z państwami AKP;
- B. mając na uwadze, że Komisja jako organ wykonawczy odpowiada za wypełnienie zobowiązań EFR;
- C. mając na uwadze, że przejrzystość i rozliczalność stanowią warunki wstępne kontroli demokratycznej, jak również skutecznej pomocy rozwojowej;
- D. mając na uwadze, że krajobraz pomocy rozwojowej ulega ciągłym zmianom; mając na uwadze, że pomoc rozwojową należy postrzegać w szerszym kontekście, w którym handel, przekazy pieniężne i inne źródła dochodu są dziś dla większości krajów rozwijających się ważniejsze niż płatności z tytułu oficjalnej pomocy rozwojowej;
- E. mając na uwadze, że nielegalne odpływy środków finansowych z krajów rozwijających się poważnie podkopują ich szansę na rozwój i zmniejszenie ubóstwa;
- F. mając na uwadze, że pomoc rozwojowa jest często udzielana w kontekście słabych instytucji państwowych, częstego występowania zjawiska korupcji oraz niewystarczających systemów kontroli w państwie otrzymującym pomoc, oraz że szczególne znaczenie ma audyt budżetu Unii przeznaczanego na rozwój;
- G. mając na uwadze, że wsparcie budżetowe – choć jest użytecznym narzędziem służącym rozwojowi – niesie ze sobą znaczne ryzyko powiernicze i powinno być udzielane wyłącznie wtedy, gdy zapewnia dostateczny poziom przejrzystości i rozliczalności;

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 100.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 53.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 83 z 1.4.2003, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1.

- H. mając na uwadze, że przejrzystość i rozliczalność w podatkach zostały podkreślone we wspomnianym powyżej komunikacie Komisji „Podatki a rozwój – Współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania”; mając na uwadze, że wsparcie budżetowe niesie ze sobą znaczne ryzyko niedopełnienia obowiązków powierniczych i powinno być udzielane wyłącznie wtedy, gdy zapewnia dostateczny poziom przejrzystości, rozliczalności i skuteczności;
- I. mając na uwadze, że promowanie przejrzystości i zwalczanie korupcji i nadużyć finansowych mają kluczowe znaczenie dla powodzenia operacji wsparcia z budżetu Unii, co podkreślono w przytoczonym powyżej komunikacie Komisji „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”;
- J. mając na uwadze, że trwałe charakter pomocy rozwojowej ma kluczowe znaczenie dla jej skuteczności;
- K. mając na uwadze, że w roku budżetowym 2011 zobowiązania globalne, zobowiązania indywidualne i płatności osiągnęły odpowiednio 3,279 mld EUR, 2,786 mld EUR i 2,941 mld EUR ⁽¹⁴⁾;
- L. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie apelował o włączenie EFR do budżetu ogólnego;

Poświadczenie wiarygodności

Wiarygodność rozliczeń

- 1. z zadowoleniem przyjmuje opinię Trybunału Obrachunkowego, że ostateczna wersja rocznego sprawozdania finansowego ósmego, dziewiątego i dziesiątego EFR rzetelnie przedstawia, we wszystkich istotnych aspektach, sytuację finansową EFR na dzień 31 grudnia 2011 r.;
- 2. przypomina opinię Trybunału Obrachunkowego o wysokiej częstotliwości występowania błędów kodowania, co wciąż stanowi powód do obaw, gdyż błędy te mają negatywny wpływ na poprawność danych wykorzystywanych do sporządzania rocznych sprawozdań finansowych, w szczególności odnośnie do procedury rozdzielenia okresów sprawozdawczych na koniec roku; jest zaniepokojony, iż Komisja wciąż nie zaradziła tej sytuacji pomimo wielokrotnie ponawianych krytycznych uwag Trybunału Obrachunkowego oraz apeli Parlamentu o wprowadzenie ulepszeń w tym względzie;

Prawidłowość transakcji

- 3. z zadowoleniem odnotowuje, że w opinii Trybunału Obrachunkowego dochody i zobowiązania nie zawierają istotnych błędów;
- 4. wyraża zaniepokojenie z powodu opinii Trybunału Obrachunkowego na temat legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń, zgodnie z którą to opinią w płatnościach występuje istotny poziom błędów; jest zaniepokojony, że w drugim roku z rządu w płatnościach EFR stwierdzono istotny błąd, przy czym stopień błędów jest znacznie wyższy niż w 2010 r. (przy szacowanym wskaźniku błędów wynoszącym 5,1 % w 2011 r., co stanowi istotny wzrost w stosunku do 2010 r., kiedy wyniósł on 3,4 %);
- 5. ubolewa, że najbardziej prawdopodobny poziom błędów utrzymuje się wciąż na wysokim poziomie; ubolewa w szczególności, że w 2011 r. wzrósł zarówno najbardziej prawdopodobny poziom błędów, jak i częstotliwość błędów; uznaje, że może z roku na rok dochodzić do statystycznych wahań, i uważa, że kluczowe znaczenie ma to, by powstrzymać tę tendencję; wzywa Komisję do sfinalizowania analizy porównawczej błędów wykrytych przez Trybunał Obrachunkowy w 2010 i 2011 r. i do przedstawienia Parlamentowi swych wniosków;
- 6. zauważa, że ww. poziom błędów odzwierciedla jedynie błędy kwantyfikowalne, podczas gdy nie ujęto tu błędów, które mogły się wkręcić do 737 mln EUR wydanych na wsparcie budżetowe;
- 7. odnotowuje z troską, że z 29 transakcji zawierających błąd kwantyfikowalny, 11 dotyczyło płatności końcowych poddanych już kontroli przez Komisję;
- 8. jest zaniepokojony, że wielu z tych błędów nie wykrył ani audyt wewnętrzny, ani kontrole własne Komisji, co wskazuje na słabość systemów nadzoru i kontrolnych Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Rozwoju i Współpracy – EuropeAid (EuropeAid); wzywa Komisję, by zbadała przyczyny tych błędów i podjęła działania zaradcze dla ich usunięcia;

⁽¹⁴⁾ Wyżej wymienione sprawozdanie roczne Komisji w sprawie zarządzania finansami ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) w 2011 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego; w szczególności przyjmuje z zadowoleniem fakt, że wyróżniono w nim obszary problematyczne, jak wzrost poziomu błędów i wsparcie budżetowe; zauważa, że Trybunał Obrachunkowy nie w pełni podziela optymizm Komisji, iż zarządzanie budżetem stale się poprawia;

10. domaga się od Komisji, w celu lepszej przejrzystości, wprowadzenia do corocznego sprawozdania dotyczącego EFR systemu kolorów, aby pokazać, co w ciągu roku uległo poprawie lub pogorszeniu;

Skuteczność systemów

11. jest głęboko zmartwiony wykryciem przez Trybunał Obrachunkowy, że systemy nadzoru i kontroli tylko po części są skuteczne;

12. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Trybunał Obrachunkowy pozytywną ocenę strategii kontrolnej EuropeAid, opracowaną w celu zapobiegania błędom lub ich wykrywania i korygowania oraz wdrażania standardów kontroli wewnętrznej Komisji;

13. zauważa, że opóźnienia w zawieraniu umów na istotne programy infrastrukturalne oraz odmowa udzielenia wsparcia budżetowego sprawiły, że poszczególne zobowiązania i płatności zrealizowano odpowiednio 13 % i 16 % poniżej docelowego poziomu na rok 2011; ponownie podkreśla, że jest szczególnie zaniepokojony niskim wskaźnikiem zobowiązań w regionalnej kopercie 10. EFR (31 %), zaledwie na dwa lata przed upływem terminu programowania; zachęca Komisję, by zmierzała do szybkiego wdrożenia finansowego tej koperty i wyciągnięcia wniosków z obecnych opóźnień na przyszły okres programowania;

14. jest zaniepokojony faktem, że polityka personalna niezmiennie stanowi przedmiot stałej troski z uwagi na dużą rotację kadr i reorganizację, do jakiej doszło w połowie 2011 r., oraz faktem, iż personel EuropeAid wykorzystywano do zadań innych niż zarządzanie pomocą, wykraczając znacznie poza granice elastyczności uzgodnione z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ); oczekuje, że w 2012 r. sytuacja w tym względzie się poprawiła i domaga się, by Parlament był informowany o sytuacji;

15. z ubolewaniem zauważa, że Trybunał Obrachunkowy ocenił kontrole *ex ante* prowadzone przez urzędników zatwierdzających w centrali EuropeAid i delegaturach jako zaledwie częściowo skuteczne; wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków zmierzających do poprawy obecnych systemów i do złożenia Parlamentowi przed końcem listopada 2013 r. sprawozdania z ich wyników;

16. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził, iż większość krajowych urzędników zatwierdzających w krajach korzystających z EFR działa poniżej wymaganych standardów zarządzania finansowego; wzywa Komisję do zwiększenia pomocy technicznej i wysiłków na rzecz szkoleń, aby zwiększyć zdolności nadzorcze i kontrolne krajowych urzędników zatwierdzających;

17. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie zestawu narzędzi zarządzania finansowego służącego poprawie znajomości unijnych przepisów dotyczących zarządzania finansowego i kwalifikowalności przez wykonawców i beneficjentów; zwraca się do Komisji o dalsze usprawnienie zarządzania procedurami udzielania zamówień poprzez wyjaśnienie kryteriów wyboru i lepsze dokumentowanie procesu oceny, oraz o zwiększenie jakości nadzoru nad umowami o udzielenie dotacji, tak aby zmniejszyć wysoką liczbę błędów stwierdzonych w płatnościach na rzecz projektów;

18. wzywa Komisję do ustanowienia czarnej listy dostawców usług zewnętrznych, którzy nie spełniają wymaganych standardów, w tym zbioru wiążących kryteriów, oraz do przekazania swoich wniosków organowi udzielającemu absolutorium przed początkiem następczej procedury udzielania absolutorium;

19. z zadowoleniem odnotowuje, że monitorowanie i nadzór w centralach EuropeAid są skuteczne; z zadowoleniem przyjmuje nową wersję półrocznego sprawozdania na temat gospodarowania pomocą zewnętrzną; ubolewa jednak, że wiarygodność kluczowych wskaźników wykonania dotyczących kontroli finansowych, w oparciu o które prowadzona jest kontrola, obniżają niedokładne dane ujęte we wspólnym systemie informacyjnym RELEX (CRIS);

20. jest zaniepokojony, że istniejące mankamenty CRIS odnośnie do informacji na temat wyników i działań następczych oraz wszystkich kontroli *ex ante*, w tym CRIS-Audit, nie udzielają informacji na temat kwot, które EuropeAid ostatecznie uznała za niekwalifikowalne; jest zaniepokojony, iż CRIS nie udziela pełnych informacji na temat kwot uznanych za kwalifikowalne i skorygowanych w toku własnych kontroli *ex ante* prowadzonych przez Komisję ani na temat ścisłości danych CRIS, które pozostają problematyczne; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do poprawienia w 2012 r. jakości danych CRIS;

21. jest poważnie zaniepokojony stwierdzeniem przez Trybunał Obrachunkowy, że monitoring i nadzór prowadzony przez delegatury był tylko częściowo skuteczny; zwraca uwagę, że na kwestie ograniczeń personalnych i niewystarczających zasobów ludzkich, które mogą mieć negatywny wpływ na kontrole finansowe, zwracano uwagę w ostatnich czterech sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego na temat EFR; wyraża głębokie zaniepokojenie tym powracającym problemem;
22. zwraca uwagę na niską liczbę odnotowanych przypadków zgłaszania nieprawidłowości, pomimo wysokiego poziomu błędów; wzywa Komisję do ponownego rozpatrzenia swego podejścia do zgłaszania nieprawidłowości, w tym do wdrożenia tego podejścia w delegaturach; zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi prowadzonych przez nią obecnie strategii politycznych i działań na rzecz przyjmowania i ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości, zarówno z wewnątrz, jak i z zewnątrz;
23. jest zadowolony z dokonanej przez Trybunał Obrachunkowy oceny funkcji audytu zewnętrznego jako skutecznej w odniesieniu do centrali EuropeAid; wyraża zaniepokojenie, iż takich samych wniosków nie można wyciągnąć odnośnie do delegatur ze względu na niedociągnięcia w audytach opartych na analizie ryzyka i opóźnieniach w procesie uzgadniania ustaleń audytów, które to mankamenty mogłyby prowadzić do niemożności odzyskania niekwalifikowalnych wydatków; wzywa Komisję i ESDZ do niezwłocznego rozwiązania tego problemu;
24. jest zadowolony, że Trybunał Obrachunkowy ocenił audyt wewnętrzny jako częściowo skuteczny; uznaje, że to reorganizacja Komisji, jaka miała miejsce w 2011 r., odcisnęła się piętnem na działalności jednostki audytu wewnętrznego; oczekuje, że sytuacja w tym względzie poprawi się w 2012 r.;
25. wyraża ubolewanie z powodu braku zgodności między szacunkami Trybunału Obrachunkowego dotyczącymi najbardziej prawdopodobnego poziomu błędów, opartymi na rocznym podejściu Trybunału Obrachunkowego i obecnej metodologii, a praktyką Komisji polegającą na odnoszeniu się do poziomu netto błędów resztowego obejmującego okres dłuższy niż jeden rok; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, by przeprowadzić badanie nad poziomem błędów resztowego EuropeAid i oczekuje, że zostanie ono zakończone w obrębie ram czasowych, to jest w pierwszym kwartale 2013 r.; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi wyników tego badania, jak tylko będą one dostępne;
26. jest zadowolony, że według opinii Trybunału Obrachunkowego EuropeAid dokonała znaczącego postępu we wdrażaniu zaleceń Trybunału Obrachunkowego; zachęca Komisję do pełnego wdrożenia zaleceń Trybunału Obrachunkowego zawartych w sprawozdaniu rocznym za rok 2011;
27. przyjmuje do wiadomości zapewnienia Komisji, że konta bankowe, które Komisja posiada lub którymi zarządza, nie istnieją poza budżetem, tak by środki mogły być wykorzystywane na działania, które nie są zatwierdzone przez władzę budżetową;

Nielegalne odpływy kapitału

28. uznaje, że jednym z największych wyzwań, z jakimi borykają się kraje rozwijające się, są masowe odpływy nielegalnego kapitału; przyznaje, że centra offshore i raje podatkowe ułatwiają coroczną nielegalną ucieczkę kapitału rzędu 1 bln dolarów; zauważa, że te nielegalne odpływy środków pieniężnych stanowią w przybliżeniu dziesięciokrotność sumy środków pomocowych przekazywanych krajom rozwijającym się na walkę z ubóstwem i rozwój gospodarczy;
29. odnosi się specjalnie do swojej rezolucji z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie podatków i rozwoju – współpracy z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁵⁾;
30. podkreśla, że największy udział w tym procederze mają transgraniczne odpływy nielegalnych pieniędzy, zyski z uchylania się od opodatkowania działalności komercyjnej, głównie poprzez nieprawidłową wycenę wartości wymiany handlowej;
31. zauważa, że systemy podatkowe można obejść dzięki rajom podatkowym, jurysdykcjom zapewniającym tajemnicę transakcji, korporacjom funkcjonującym pod inną nazwą, anonimowym rachunkom powierniczym, fałszywym fundacjom, nieprawidłowej wycenie wartości wymiany handlowej i technikom prania pieniędzy; podkreśla, że należy pilnie zająć się na wszystkich szczeblach (krajowym, unijnym i międzynarodowym) problemem uchylania się od opodatkowania i oszustwami podatkowymi; wzywa Komisję do określenia obszarów wymagających ulepszeń zarówno w prawodawstwie Unii, jak i w

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 37.

zakresie współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi; zwraca się do Komisji, aby zbadała możliwości zaangażowania krajów będących beneficjentami w walkę z uchylaniem się od opodatkowania dzięki programowi opartemu na zachętach, a także aby do końca roku 2013 przedstawiła organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie z wnioskami w tej sprawie;

32. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji na rzecz poprawy skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania; wierzy, że wspólna definicja i czarna lista rajów podatkowych, jak również wzmocniona przejrzystość działalności przedsiębiorstw, obejmująca wprowadzenie do rejestracji firm „korzyści z prawa własności”, stanowią ważne kroki hamujące nielegalne odpływy kapitałowe;
33. zgadza się z Komisją, że „[n]a skuteczność funkcjonowania krajowych systemów podatkowych może negatywnie wpływać również pogłębiająca się integracja rynków międzynarodowych oraz globalizacja gospodarcza”⁽¹⁶⁾ i że „[p]okonanie powyższego problemu wymaga podjęcia przez kraje rozwijające się oraz kraje rozwijające wspólnych wysiłków, których celem będzie wdrożenie zasad dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, a tym samym zwiększenie perspektyw wzrostu gospodarczego oraz ograniczanie ubóstwa w krajach rozwijających się; jednocześnie pozwoli to na wzmocnienie systemów podatkowych na poziomie światowym”⁽¹⁷⁾;
34. podkreśla, że część nielegalnych odpływów środków finansowych dokonuje się poprzez nieprawidłową wycenę wartości wymiany handlowej, która polega na zawyżaniu wartości importu, a zaniżaniu wartości eksportu na dokumentach celnych; podkreśla znaczenie roli odgrywanej przez organy celne w wykrywaniu fałszywych transakcji, jako że są obecne na punktach wejścia i wyjścia towarów; zwraca uwagę, że dopuszczanie się nielegalnych praktyk jest możliwe wtedy, kiedy brak skutecznego krajowego nadzoru celnego;
35. zauważa, że organy celne w wielu krajach rozwijających się w rzeczywistości nie funkcjonują skutecznie, głównie z uwagi na brak skutecznych systemów zarządzania ryzykiem; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na ten aspekt rozwoju i do skoncentrowania swych zasobów na działaniach zmierzających do zaradzeniu takiej sytuacji, zwłaszcza poprzez włączenie zrównoważonych reform systemów celnych do kryteriów zarządzania finansami publicznymi, które trzeba spełnić, by uzyskać wsparcie budżetowe;
36. podkreśla fakt, że nieskuteczne kontrole celne nie dotyczą tylko państw rozwijających się; ubolewa, że kontrole celne w państwach członkowskich nie działają właściwie⁽¹⁸⁾, tym samym umożliwiając dopuszczanie się oszustw; nalega, by Komisja podjęła wszelkie niezbędne kroki zmierzające do zaradzenia tej sytuacji poprzez zacieśnienie swej współpracy z sieciami międzynarodowymi, jak sieć agencji zajmujących się przestępstwami gospodarczymi, i z krajowymi organami celnymi w celu gromadzenia dowodów od producentów, linii żeglugi morskiej, przedsiębiorstw logistycznych i organów portowych na całym świecie;

Koordinacja pomocy rozwojowej, priorytetów w zakresie rozwoju i uzyskiwanie wyników z pomocy udzielanej przez Unię

37. zauważa, że wsparcie unijne wciąż jest rozproszone i obejmuje instrumenty Unii w odniesieniu do poziomów działania w Unii, jak również dwustronne programy państw członkowskich oraz interwencje Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI); sytuacja ta powoduje nieprawidłowości w programowaniu wsparcia w sytuacjach kryzysowych i delikatnych; apeluje do Komisji o skoordynowanie różnych instrumentów wsparcia w Unii;
38. ubolewa, iż tylko cztery państwa – Szwecja, Luksemburg, Dania i Niemcy – przekroczyły unijne cele dotyczące międzynarodowej pomocy rozwojowej w 2012 r., pomimo faktu, że wszystkie państwa zobowiązały się do przeznaczania 0,70 % swego produktu krajowego brutto (PKB) na pomoc rozwojową;
39. ponownie podkreśla, że dobre sprawowanie rządów, demokracja, poszanowanie praw człowieka oraz zmniejszanie ubóstwa muszą stanowić zintegrowane cele organizacji wdrażających w krajach, gdzie rozdzielana jest pomoc z EFR; wzywa Komisję do częstszego stosowania dialogu politycznego na mocy art. 8 umowy z Kotonu, kiedy dochodzi do przypadków łamania praw człowieka, a w razie konieczności do zawieszania pomocy;
40. podkreśla, że UE potrzebuje szerokiego spektrum narzędzi współpracy na rzecz rozwoju dostosowanych do różnych warunków; podkreśla zwłaszcza konieczność opracowania skutecznych narzędzi i metod pracy w odniesieniu do postępowania z państwami upadłymi lub zdecydowanie niedemokratycznymi;

⁽¹⁶⁾ Komunikat Komisji z dnia 21 kwietnia 2010 r. pt. „Podatki a rozwój: współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania”.

⁽¹⁷⁾ Tamże.

⁽¹⁸⁾ Specjalne sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 1/2010 i nr 13/2011.

41. podkreśla, że ESDZ musi zagwarantować konkretne cele polityki w zakresie rozwoju; zwraca uwagę, iż inne względy natury handlowej lub wynikające z polityki zagranicznej i bezpieczeństwa nie powinny stać na przeszkodzie realizacji priorytetów Unii w zakresie rozwoju;
42. zauważa, że ogólny wpływ działań Unii w zakresie rozwoju zależy od unijnych strategii w zakresie rolnictwa, rybołówstwa, energetyki i handlu; podkreśla, że należy dbać o spójność polityki na rzecz rozwoju zgodnie z art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także o to, by ten obszar polityki był zgodny z zasadą „niewyrządzenia szkody”;
43. podkreśla, iż większy nacisk powinno się kłaść na trwałe charakter pomocy; wyraża obawy w związku z utrzymującymi się brakami w zakresie wydajności (problemy stwierdzono w przypadku 40,3 % skontrolowanych działań), skuteczności (43 %) i trwałości (46 %) projektów i programów realizowanych obecnie w Afryce Subsaharyjskiej⁽¹⁹⁾, stwierdzonymi w wyniku oceny przeprowadzonej na miejscu przez niezależnych ekspertów; zauważa, że takie same obawy dotyczące wyników miały negatywny wpływ na realizację projektów na Karaibach, gdzie ogólny odsetek dobrych lub bardzo dobrych projektów spadł z 74,6 % w 2009 r. do 72,9 % w 2010 r. i 61,5 % w 2011 r.⁽²⁰⁾, a także w regionie Pacyfiku, gdzie w przypadku realizacji znacznej liczby projektów wystąpiły trudności⁽²¹⁾;
44. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami Trybunału Obrachunkowego zawartymi w specjalnych sprawozdaniach nr 1/2012 i 13/2012 pt., odpowiednio, „Skuteczność pomocy rozwojowej Unii Europejskiej na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce Subsaharyjskiej” i „Pomoc rozwojowa Unii Europejskiej na rzecz dostępu do wody pitnej i podstawowej infrastruktury sanitarnej w krajach Afryki Subsaharyjskiej”, które wskazują na to, że połowa interwencji ma dobre perspektywy, jeśli chodzi o trwałość, lecz dla drugiej połowy gwarancja osiągnięcia trwałych wyników jest mniejsza; z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Trybunału Obrachunkowego zawarte w tych sprawozdaniach i nalega, by Komisja rozpatrzyła je celem zoptymalizowania korzyści wynikających z wydatków Unii na rozwój;
45. jest zdania, że edukacja odgrywa kluczową rolę w rozwoju, ponieważ daje szansę na trwałość wysiłków w zakresie rozwoju, a bez niej nie zdadzą egzaminu nawet najlepiej obmyślane techniczne strategie polityczne; uznaje wyzwania w tym obszarze, zwłaszcza trudności w realizacji globalnych celów, jeśli chodzi o osiągnięcie paritetu płciowego przy zapisach do szkół;
46. uważa, że Komisja powinna być w stanie wykazać podatnikom, co zostało osiągnięte dzięki pomocy rozwojowej Unii w tej dziedzinie; wzywa Komisję do sformułowania jasnych celów, które następnie umożliwią jej przeprowadzenie rzeczywistych kontroli wykonanych zadań;
47. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach wdrażania „Planu zmian” służby Komisji opracowują wspólne ramy, które mają posłużyć mierzeniu wyników polityki na rzecz rozwoju i przekazywaniu informacji o nich, w tym również o inteligentnym i zrównoważonym rozwoju gospodarczym; wzywa Komisję do zakomunikowania Parlamentowi rezultatu tych prac przed końcem listopada 2013 r.;
48. podkreśla wartość kontroli wykonania zadań przeprowadzonych w obszarze pomocy rozwojowej przez Trybunał Obrachunkowy; zachęca Trybunał Obrachunkowy do skupienia większych zasobów na pracy kontrolnej, zajmującej się zagrożeniami dla gospodarności, skuteczności i efektywności;
49. podkreśla, że długoterminowy rozwój społeczny i gospodarczy wymaga trwałych źródeł dochodu innych niż pomoc; uważa w związku z tym, że solidne i dobrze funkcjonujące stosunki handlowe zgodne z zasadami WTO mają kluczowe znaczenie dla krajów rozwijających się, i tym samym wzywa Komisję, Radę i kraje AKP do znalezienia rozwiązania kwestii dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym i wolnym handlu pomiędzy Unią i regionem AKP;

Wsparcie budżetowe

50. odnotowuje, że w 2011 r. na wsparcie budżetowe przeznaczono 207 mln EUR, czyli 6,3 % ogólnej kwoty wszystkich zobowiązań;

⁽¹⁹⁾ Dokument roboczy służb Komisji pt. „Sprawozdanie roczne 2012 na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2011 r.”, s. 67.

⁽²⁰⁾ Tamże, s. 90.

⁽²¹⁾ Tamże, s. 113.

51. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy w swym sprawozdaniu rocznym w sprawie EFR dotyczącym roku budżetowego 2011 wykazał, iż w przypadku 23 % wypłat wsparcia budżetowego wystąpiły błędy niekwantyfikowalne; zauważa poprawę w tym względzie w stosunku do ustaleń z poprzednich sprawozdań; uważa jednak, że wynik za 2011 r. jest wciąż niezadowalający;
52. jest głęboko zaniepokojony wnioskami Trybunału Obrachunkowego, iż błędy niekwantyfikowalne polegały na tym, że nie wykazano w sposób usystematyzowany spełnienia kryteriów kwalifikowalności, ponieważ wyników w zakresie zarządzania finansami publicznymi nie porównano z celami przyjętymi dla okresu podlegającego przeglądowi; wzywa Komisję do zapewnienia rygorystycznej kontroli krajów beneficjentów zarówno przed wydaniem decyzji o udzieleniu wsparcia budżetowego, jak i po niej, szczególnie w krajach otrzymujących istotną pomoc finansową z funduszy rozwoju Unii, w których mocno wzrasta poziom korupcji, dlatego domaga się lepszych mechanizmów kontroli ze strony Komisji w celu zapewnienia, że pieniądze europejskich podatników nie będą wykorzystywane do finansowania terroryzmu lub korupcji;
53. ma świadomość potencjalnych zalet wsparcia budżetowego; zwraca jednak uwagę na zagrożenia, jakie związane są z tym sposobem udzielania pomocy ze względu na to, iż jest on, bardziej niż inne formy pomocy, narażony na nadużycia finansowe i korupcję z uwagi na swoją zamiennność; przypomina, że kontrola przeprowadzona przez Trybunał Obrachunkowy na funduszach wypłaconych jako wsparcie budżetowe kończy się w chwili, gdy pomoc unijna wpływa do skarbu państwa partnerskiego;
54. podkreśla, że zagrożenia te są szczególnie alarmujące w kontekście masowych odpływów nielegalnych środków kapitałowych z krajów rozwijających się, o czym wspomniano w ust. 25; nalega, by Komisja uwzględniła istniejące systemy sprawozdawczości dotyczące nielegalnych odpływów kapitałowych, zanim podejmie decyzję o udzieleniu wsparcia budżetowego;
55. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji, że w ramach wsparcia budżetowego należy przywiązywać większą wagę do walki z nadużyciami i korupcją, zwłaszcza przy ocenie kryterium kwalifikującego dotyczącego zarządzania finansami publicznymi w odniesieniu do wsparcia budżetowego; wzywa zatem Komisję, by uwzględniła istniejące systemy sprawozdawczości dotyczące poziomów nadużyć finansowych i korupcji przed podjęciem decyzji o udzieleniu wsparcia budżetowego; nalega, by warunkiem przyznania wsparcia budżetowego było istnienie niezależnego krajowego organu kontroli;
56. zauważa, że programy dotyczące dobrych rządów są finansowane w celu wspierania krajów rozwijających się w walce z nadużyciami finansowymi, korupcją i niewłaściwym zarządzaniem finansowym; biorąc pod uwagę, że wolny od korupcji system sądowy jest niezbędnym warunkiem zapewnienia dobrych rządów i państwa prawa, wzywa Komisję do położenia wyraźnego nacisku na programy reformy sądowej; uznaje ponadto, że w 2011 r. Komisja ukończyła ocenę tematyczną reformy systemu bezpieczeństwa i sądowego; apeluje do Komisji o publiczne udostępnienie wyników tej oceny;
57. uznaje, że stosunkowo niski wskaźnik wypłat do EFR ze wsparcia budżetowego w 2011 r. wynika bezpośrednio z gruntowniejszej oceny zgodności partnerskich rządów z kryteriami kwalifikowalności lub wskaźnikami wydajności, co spowodowało, że Komisja wstrzymała płatności na całkowitą kwotę 200 mln euro w 16 krajach AKP, gdzie stwierdzono niewystarczające postępy w realizacji uprzednio wyznaczonych celów; z zadowoleniem przyjmuje nowe podejście do wsparcia⁽²⁾ z budżetu unijnego, które wprowadzono w październiku 2011 r. i które przyczynia się do wzmocnienia wewnętrznych mechanizmów odpowiedzialności w krajach AKP; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi pierwszych wyników, jeśli chodzi o skuteczność tego nowego podejścia, kiedy nowe wytyczne zostaną w pełni zastosowane;
58. ponawia swój apel do Komisji i państw członkowskich o stworzenie publicznego rejestru, w którym w przejrzysty sposób notowane byłyby porozumienia w sprawie wsparcia budżetowego, procedury i wskaźniki rozwoju⁽³⁾;
59. ponownie zwraca się do Komisji o składanie okresowych sprawozdań dotyczących osiągnięcia celów wyznaczonych w odniesieniu do wsparcia budżetowego Unii oraz konkretnych problemów występujących w poszczególnych krajach będących beneficjentami pomocy; wzywa Komisję do zapewnienia zmniejszenia lub wycofania wsparcia budżetowego, jeżeli nie zostaną osiągnięte konkretne cele;

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 13 października 2011 r. pt. „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”.

⁽³⁾ O co Parlament wniósł w ust. 52 rezolucji z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie przyszłości wsparcia budżetowego UE na rzecz krajów rozwijających się (Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0317) i w ust. 42 sprawozdania z udzielenia absolutorium za 2010 r.

Pomoc Unii dla Haiti

60. wzywa Komisję do upublicznienia wskaźników wydajności dotyczących wsparcia budżetowego udzielonego Republice Haiti oraz odpowiednich ocen działań rządu Haiti dokonanych celem zakwalifikowania się do wsparcia budżetowego, i do skoncentrowania się na następujących kryteriach: a) stabilnych ramach makroekonomicznych; b) krajowych lub sektorowych strategiach politycznych i reformach zmierzających do zrównoważonego rozwoju i ograniczenia ubóstwa; c) zarządzaniu finansami publicznymi, w tym zwalczaniu korupcji; d) przejrzystości i nadzorze budżetu, również z punktu widzenia nadzoru publicznego;
61. wzywa Komisję, by nowe kryterium opisane w komunikacie Komisji dotyczącym przyszłego podejścia do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich, począwszy od 2013 r. zastosowała w przejrzysty sposób do wsparcia budżetowego udzielonego rządowi Haiti;
62. ubolewa nad brakiem trwałości niektórych projektów i podkreśla, że projekty powinny w pierwszym rzędzie zmierzać do tworzenia nowych miejsc pracy i trwałego wzrostu, co umożliwiłoby państwu haitańskiemu zwiększenie dochodów, tak by w mniejszym stopniu było uzależnione od pomocy z zewnątrz;
63. nawołuje Komisję do przedstawienia oceny zrównoważonych skutków projektów finansowanych przez Unię na Haiti w pięcioletniej perspektywie oraz do przedstawiania co roku sprawozdania organom udzielającym absolutorium;
64. nalega, aby Komisja kontynuowała starania na rzecz umacniania rządu haitańskiego i administracji; domaga się, aby Komisja przedłożyła sprawozdanie na temat sytuacji i podjętych działań;
65. ubolewa nad niewystarczającą koordynacją działań delegatury Unii i przedstawicielstwa Komisji w Biurze Pomocy Humanitarnej Wspólnoty Europejskiej; popiera nasilenie koordynacji między wszystkimi podmiotami Unii w tym kraju; dlatego zachęca Komisję do zapewnienia większej spójności i dopełniania się pomocy humanitarnej i pomocy rozwojowej, zarówno na płaszczyźnie politycznej, jak i w praktyce;
66. nalega, by Komisja zapewniła, iż w 2013 r. zostanie przeprowadzona odkładana i pierwsza jak dotąd całościowa ocena oddziaływania programu pomocy unijnej dla Haiti;
67. wobec tego, iż obecnie zarówno Parlament, jak i obywatele Unii nie mają dostępu do informacji o wynikach osiągniętych przez finansowane przez Unię programy i projekty na Haiti, nalega, by Komisja przed upływem 2013 r. zasadniczo poprawiła swą politykę dostępu opinii publicznej do monitorowania programów i projektów;

Współpraca z międzynarodowymi organizacjami

68. jest głęboko zadowolony z wyników kontroli Trybunału Obrachunkowego, który większość błędów w płatnościach wykrył w umowach na dotacje i wkład finansowy zawarte z międzynarodowymi organizacjami, w ramach których to umów 58 % skontrolowanych transakcji zawierało błędy; uważa zatem, że zabezpieczenia wdrażania kontroli i działań następczych funduszy unijnych podlegających wspólnemu zarządzaniu nie są zadowalające i wzywa wszystkie zaangażowane strony do zaradzenia takiemu stanowi rzeczy;
69. ubolewa, że dopiero teraz przedsiębiorstwo Grupy Banku Światowego (WBG, z ang. World Bank Group) udzieliło służbom Komisji dostępu do swych sprawozdań z audytu wewnętrznego; ubolewa, że jak dotąd nie znaleziono odpowiednich rozwiązań ani procedur dla udzielania przez WBG koniecznych informacji finansowych instytucjom Unii w każdym bez wyjątku przypadku; wzywa WBG i Komisję do szybkiego osiągnięcia zadowalającego rezultatu dyskusji prowadzonych na ten temat; wzywa Komisję do informowania Parlamentu o postępach w tych dyskusjach;
70. zgadza się z Komisją, że niezalezienie trwałego rozwiązania dla udzielania przez WBG koniecznych informacji finansowych odpowiedniej instytucji Unii będzie miało konsekwencje dla przyszłej współpracy z WBG; wzywa Komisję do zawieszenia podpisanych z WBG umów o dotacje i umów w sprawie wkładu, jeśli nie zostanie znalezione rozwiązanie;

Instrument inwestycyjny

71. przypomina, że kwota środków z dziewiątego i dziesiątego EFR, przeznaczonych na instrument inwestycyjny dla krajów AKP i KTZ, wyniosła 3 185,5 mln EUR;

72. ponownie wyraża ubolewanie z powodu nieobjęcia instrumentu inwestycyjnego poświadczeniem wiarygodności Trybunału Obrachunkowego ani procedurą udzielania absolutorium przez Parlament, mimo iż działania są prowadzone przez EBI w imieniu i na ryzyko Unii, przy wykorzystaniu zasobów EFR;
73. z zadowoleniem przyjmuje dobrą współpracę administracji EBI z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium z wykonania EFR w formie wymiany zdań w czasie posiedzeń komisji;
74. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie z dniem 1 stycznia 2012 r. nowych „ram pomiarów wyników” (REM, z ang. Results Measurement Framework), które będą mieć zastosowanie do wszystkich operacji prowadzonych poza Unią, i zapewnią ocenę *ex ante* oczekiwanego wkładu w realizację celów rozwojowych Unii i kraju (filar 1), oczekiwanej jakości i wyników operacji (filar 2) i oczekiwanej dodatkowości wkładu EBI odnoszącego się do alternatyw rynkowych (filar 3), a także monitorowanie wskaźników do czasu, gdy projekt zostanie w pełni wdrożony i stanie się operacyjny i będzie można dokonać pomiaru pierwszych wyników w zakresie rozwoju; oczekuje, że w ramach procedury udzielania absolutorium za rok 2012 EBI zapewni pierwszą ocenę funkcjonowania REM;
75. ponownie wzywa EBI do bardziej bezpośredniego uzależniania finansowania projektów od ograniczania ubóstwa i osiągnięcia MCR, poszanowania praw człowieka, demokracji i dobrych rządów, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, przestrzegania zasad godnej pracy i zasad środowiskowych;
76. z zadowoleniem przyjmuje deklarowany cel EBI odnośnie do stosowania restrykcyjnej polityki w zakresie udzielania pożyczek z myślą o finansowaniu nowych elektrowni opalanych węglem kamiennym i brunatnym; wzywa EBI do wdrożenia tej polityki;
77. z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez EBI w reakcji na apel Parlamentu o zwiększenie przejrzystości, polegające na publikowaniu informacji o każdej nowej pożyczce na portalu EBI, zanim zatwierdzi ją zarząd, wskazaniu na portalu EBI (łącznie z informacją kontaktową) każdego pośrednika finansowego, który korzysta z EBI, oraz na domaganiu się od małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) będących pośrednikami pożyczkowymi EBI wprowadzenia na swym portalu wydzielonej strony dla produktu dla MŚP;
78. przypomina, że trójstronne porozumienie zawarte między Komisją, EBI i Trybunałem Obrachunkowym określa rolę Trybunału Obrachunkowego w zakresie kontrolowania EFR zarządzanych przez EBI; ponawia swe apele do Trybunału Obrachunkowego o sporządzenie sprawozdania specjalnego na temat skuteczności i wydajności EFR zarządzanych przez EBI pod kątem ograniczania ubóstwa;
79. odnotowuje ponadto, że w Radzie Dyrektorów EBI zasiada obecnie 8 kobiet i 20 mężczyzn; zachęca państwa członkowskie do rozważenia nominowania kandydatów obu płci w celu osiągnięcia bardziej zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w Radzie Dyrektorów EBI;

Ujęcie EFR w budżecie

80. podkreśla potrzebę przewidywalności pomocy i kontroli demokratycznej, które można zapewnić jedynie wtedy, gdy EFR będzie częścią budżetu ogólnego Unii; zwraca uwagę na fakt, że ujęcie EFR w budżecie obniżyłoby koszty transakcji oraz uprościło wymogi sprawozdawczo-księgowe, ponieważ obowiązywałby jeden zbiór przepisów administracyjnych i struktur decyzyjnych zamiast dwóch; podkreśla, że ujęcie EFR w budżecie nie oznacza, że całkowita kwota wydatków na współpracę na rzecz rozwoju może zostać ograniczona;
81. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji⁽²⁴⁾ do przedstawienia wniosku o ujęcie EFR w budżecie na rok 2020, kiedy to wygaśnie umowa z Kotonu; oczekuje, że Komisja dotrzyma tego zobowiązania i podejmie odpowiednie kroki, by ułatwić włączenie EFR do budżetu unijnego począwszy od wieloletnich ram finansowych po 2020 r.; jest zdania, że w świetle obecnego kryzysu budżetowego i gospodarczego ryzyko tego, że ujęcie EFR w budżecie UE doprowadzi do obniżenia poziomu całkowitego finansowania współpracy z partnerami z krajów AKP, jest obecnie zbyt duże; z tego względu

⁽²⁴⁾ Komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. pt. „Budżet z perspektywy »Europy 2020«”.

nalega, by w budżetowaniu, które rozpatruje się na potrzeby wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020, ujęto przeniesienie do działu 4 dotyczącego globalnego wymiaru Europy całej koperty finansowej zaproponowanej dla EFR (30,3 mld euro w cenach z 2011 r.)⁽²⁵⁾ oraz by w żadnym razie nie wykorzystywano tego jako pretekstu dla zmniejszenia pułapów całkowitych wydatków na zewnętrzne działania UE w ogólności, a w szczególności na pomoc na rzecz rozwoju;

82. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do dostosowania przysługujących Parlamentowi praw kontroli nad EFR do praw, które posiada on w zakresie budżetu ogólnego Unii, w szczególności w odniesieniu do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju; apeluje do Komisji, aby niezwłocznie przedstawiła konkretne propozycje w tym zakresie i podjęła rozmowy w celu określenia dokładnych warunków przyszłej kontroli Parlamentu nad podejmowaniem strategicznych decyzji dotyczących EFR.

⁽²⁵⁾ Tamże.